

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 856/2014
11.09.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног С.Ј., због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Б.С., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Шапцу К 11/12 од 03.04.2013. године и Апелационог суда у Београду Кж1 3103/13 од 12.05.2014. године, у седници већа одржаној 11.09.2014. године, једногласно је, донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Ј., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Шапцу К 11/12 од 03.04.2013. године и Апелационог суда у Београду Кж1 3103/13 од 12.05.2014. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Шапцу К 11/12 од 03.04.2013. године, између осталих, окривљени С.Ј., оглашен је кривим због извршеног кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика за које му је утврђена казна затвора у трајању од три године и због извршеног кривичног дела омогућавање уживања опојних дрога из члана 247. став 1. КЗ за које му је утврђена казна затвора у трајању од пет месеци, те је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од три године и три месеца, у коју је урачунато време проведено у притвору од 27.09.2011. године до 29.09.2011. године.

Истом пресудом, на основу члана 193. и 196. ЗКП-а окривљени С.Ј., С.П. и М.Р. обавезани су да суду на име трошкова кривичног поступка плате износ од 49.719,93 динара солидарно, те да сваки од њих суду плати износ од 3.000,00 динара на име судског паушала, у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 3103/13 од 12.05.2014. године усвајањем жалбе Вишег јавног тужиоца у Шапцу преиначена је пресуда Вишег

суда у Шапцу К 11/12 од 03.04.2013. године, само у делу одлуке о кривичној санкцији, тако што је Апелациони суд у Београду окривљеног С.П. и окривљеног М.Р., због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ, за која су првостепеном пресудом оглашени кривим, осудио на новчане казне у одређеном износу и то окривљеног С.П. у износу од 100.000,00 динара, а окривљеног М.Р. у износу од 150.000,00 динара, које казне су окривљени дужни платити у року од 15 дана, по правноснажности пресуде, с`тим што ће се уколико окривљени не плате наведене новчане казне у остављеном року, исте заменити казном затвора, тако што ће суд за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, док је жалба браниоца окривљеног С.Ј., одбијена као неоснована и потврђена првостепена пресуда у непреиначеном делу.

Бранилац окривљеног С.Ј., адвокат Б.С., поднео је захтев за заштиту законитости, против наведених правноснажних пресуда, због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1. и члана 439. у вези члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП-а, с`предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, те да побијане пресуде укине у делу који се односи на окривљеног С.Ј. и предмет врати на повновно одлучивање суду чију одлуку укине.

Врховни касациони суд је, у смислу члана 488. став 1. ЗКП-а, након достављања примерака захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, одржао седницу већа, у смислу члана 490. ЗКП-а, о којој није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство седници већа није неопходно и да није од значаја за доношење одлуке, на којој седници је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев поднет, те је по оцени навода и предлога у захтеву браниоца окривљеног, уз примену члана 604. ЗКП-а („Службени гласник РС“, број 72/11), нашао:

Захтев за заштиту законитости није основан.

Неосновано се у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Ј., адвоката Б.С., правноснажне пресуде побијају због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП-а, са образложењем да се исте пресуде заснивају искључиво на недозвољеним доказима - исказима саокривљених С.П. и М.Р. датим у предкривичном поступку пред органима Полицијске управе у Шапцу. Према ставу одбране, ови окривљени су саслушани противно одредбама члана 89. Законика о кривичном поступку с`обзиром да им је наметнут бранилац по службеној дужности у лику истог адвоката – Т.Ј., мада су они саслушани у размаку од 53 дана, да окривљени са браниоцем нису обавили поверљив разговор, те да окривљени нису пре саслушања поучени о својим конкретним правима која им гарантује члан 4. ЗКП-а. Ови записници су морали бити издвојени из списка предмета, у смислу члана 337. ЗКП-а, што је одбрана предлагала, али је исти предлог одбијен.

Врховни касациони суд налази да у редовном кривичном поступку нису учињене битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП-а, на које се неосновано указује у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног. Осим тога, на ову повреду је одбрана неосновано указивала

у жалбеном поступку, о чему је Апелациони суд већ дао разлоге у својој пресуди (на страни 4), које разлоге овај суд прихвата, те у смислу члана 491. став 2. ЗКП-а, на исте упућује.

Поред тога, захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Ј. се само формално - нумерички правноснажне пресуде побијају и због повреде закона из члана 439. ЗКП-а. Међутим, како иста повреда закона није образложена, тј. захтевом није указано у чему се састоји повреда закона, а Врховни касациони суд је, у смислу члана 489. став 1. ЗКП-а, приликом одлучивања о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног везан разлозима из члана 485. став 1. у вези става 4. ЗКП-а, делом и правцем побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости, то о истој повреди није одлучивано, јер овај суд не испитује истакнуте разлоге захтева по службеној дужности.

Из изнетих разлога, на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова и члана 491. став 1. ЗКП-а, одлучено је као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**